

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide czimzandók
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyitlatti
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . . 4 frt
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . 1 „
Egyes szám ára: 10 kr.

SOMOGYI UJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmentesen küldé-
ményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Ifj. Nagy Ferencz.

Karácsony.

Legendák legendája te, arany-sugaras ünnep, szent karácsony napja. Jössz, mint a nyári verőfény, keresztül töröd hamuszínű felhők seregét s behatolva paloták márványán, düledő viskók szalmafüdelén sőt még azokon is túl, — behatolva a legrejtettebb zugokba, — s az emberek szívébe.

Jöttödre, földérül az emberiség! A ki az igát huzza, nem érzi a veríték égetését, a kit pusztító kór üldöz nem érzi sebe sajtását, akinek lelkében rossz indulatok lakoznak, győzedelmeskedik saját valóján, a kit szörnyű gögje üldöz, megolvad egy sejtelmes érzésben, s mindezt te műveltet szeretetnek nagy ünnepnapja!

A porban fetregő felemelkedik Istenéhez, mert az isteni sugallat le száll az emberek közé . . .

Nézzetek szét a világon emberek, ezen a szent napon!

Hol vannak az embereket elvá-

lasztó indulatok, hova lett a kenyérért való véres küzdelem, a jóllakottak tobzódása, az éhesek sikoltása? Hol van az emberi vadállat? . . . És hol van a gyémántos gyűrűjét fúgató gög, a gazdagok kíméletlensége, a jármot kergető ökorhajász ostrompatogása, hova lett?

Elcsöndesült minden kegyetlenség! Mert felhangzik az angyalok zsolozsmája. »Dicsőség a mennyekben Istennek, békesség a földön az embereknek!«

És ahova elhangzik a hang, elmulik minden keserűség, ledőlnek a válaszfalak, nincs gazdag, szegény, nincs igazhívó és hitetlen, nincs bűnös és idegen, nincs-nincs, nincs más, csak ember, csak az embernek társai, sorsának sorsosai, egyenlők, egyformák az egyedül igaz Isten ítélőszéke s magasságos mennyország fényes trónusa előtt . . .

Mert a megváltó ma született . . .

A megváltás, a megszabadulás, a föloldás nagy eszméje fogja el a lel-

keket; ez az örök vigasztalás, az örök küzdelemben, ez a fény sugar a küzdelmek sötét sivárságában.

És az emberiség sietve siet részét kivenni az ünneplés örömeiben . . . Menyezetig érő muzsikáló karácsonyfa, telve az emberi leleményesség minden drága kincsével, ragyogó villamos lángok koszorújával, nem vagy te fényesebb a viskók zöld fenyőgályáról lobogó egyetlen gyertyaszál fényénél.

Ugyanaz a fényesség árad mind a kettőből, ugyanaz a gyönyörűség, ugyanaz a melegség lakozik a körötte járó emberek lelkében . . .

Nem az érték ugyanaz, hanem az Eszme! Nem a fényesség egyforma, hanem a szemek különbözők, s a lelkek ugyanazok. Az örömméretnek, a boldogságnak fokozása nincsen . . .

Ez az igaz vallásosságnak világra szóló hatása.

Ez a keresztény világnézet legnagyobb szerű diadala minden más vallás tanai felett, hogy egyes ünnepeiben egyesíteni tudja az egész emberiséget,

T Á R C S A

Karácsonyest.

Megzaklatott szívünkre im ma
Halkan borul a béke, csend.
Vihar helyett megenyhülésnek
Édes imádtott hangja cseng.

Ugy elfeledjük, ami bántott
Égő sebet, mély bánatot.
A földi bűbán elmerülve
Krisztus igéje áthatott.

És megbocsátunk ellenünknek,
Sötét gyűlölet messze száll,
Im' itt ragyog az, Isten — ember,
Magasatos égi Ideál.

Horcag János.

Idegenben.

(Karácsony-esti gondolatok.)

— A „Somogyi Ujság” eredeti tárcája —

I.

Hideg téli este van. Végig a hosszú köruton széles szalagban húzódnak az em-

berek. Lassan, lomhán, közbe-közbe sóvárogva nézik a fényes kirakatot; mert az a pesti nép tulajdonsága, hogy végigjárja hidegben-melegben a körutakat, csak hogy a ragyogó kirakatokat bámulhassa.

Néha-néha hideg, borzongató szél szalad át az uton, összerázkódnak az emberek és jobban behúzódnak a kabátjukba.

Nincs egy csöpp melegség se.

Olyan egyforma ez a nagyváros, semmi szíve, semmi érzése. Nem érzi senki, hogy most Karácsonyeste van.

Pedig olyan jó — én érzem — arra az isteni kisdedre gondolni, a ki valaha boldogságot hozott az emberiségnek. Mindenki elfeledi azt a bethlehemes kis jászolt, azokat a jámbor pásztorkat és azt az édes anyát, a ki ma éjjel aggódó szemmel édes szeretettel nézett a kis Jézusra. Nem gondol senki azokra az aureolás angyalokra, a kik lágyan rezgő hárfán énekeltek:

Gloria in excelsis Deo et in terra pax hominibus bonae voluntatis.

Mennek, mennek az emberek. Ki tudja honnan, ki tudja hová?

És nem hallja az ember, hogy ma Karácsony-este van.

II.

. . . . A zongoraszobában vidám társaság volt együtt. A házikisasszony valami lágy Chopin áriát játszott precizen, de egy

csöpp érzés nélkül. Körül vidáman csevegtek a fiatalok. Nehány fiatalasszony közbe-közbe kacagott, mikor az urak bohóságokat beszéltek nekik. Egyszerre megcsendült az ó nagysága hangja:

Kérem, tessék átjönni teázni.

Átmentek az elegáns szalonba, a hol már gőzölgött a finom, illatos tea.

Lassan szürcsölgették. A fiatalasszonyok legyezték az arcukat a bolyhos legyezőjükkal, nehányszor idegesen végig is húzták kipirult arcukon a legyezőt.

Egymást érte a legmulatságosabb esetek fölhalálása, családi pletykák, kissé indiscret történetek.

Valami sáppadtarcu fiatalember meg a karácsonyról akart beszélni.

Valami poéta vagy ujságíró.

Ugyan hagyja — szólt a kis fekete orvos pajzán, szép kis felesége — unalmas dolgok! kérek még egy kis rumot, egy darabot abból a hosszukás süteményből,

Nincs itt karácsony . . .

III.

. . . . A külvárosban pedig, az egyik piszkos kocsmában táncoltak a lányok meg a legények. A harmonikás huzta nekik. Rezgett a padló a nagy csizmájuktól úgy táncoltak a mesterlegények meg egy pár elzüllött ember.

A lányok félig már részek is voltak

vallás felekezeti, nemzeti és faji különbségek nélkül.

Nem prédikálni akarunk, csak az igazságot keressük.

A hol érezzük az örök, meggyőző, megragadó igazság erejét, ott papok és nem papok, álljunk be hirdetőivé és tanítóivá!

Szükségünk van az ilyen igazságokra, emberek, szükségünk van a sok ádáz-tusa és keserű harcz közben, — mely hosszan-hosszan eltart, míg jön egy ragyogó ünnep, hogy összereljen bennünket egyetlen egy hívő seregbe, egyetlen egy akolba...

Hisszük, hogy lesz megváltás, hogy lesz a végnél valahol egy nagy találkozás, az örök testvériségben!

Ember-ember ellen, testvér-testvér ellen ne küzdjön a hit hatása alatt! Térjünk magunkba és keressük az örök igazság forrását saját lelkünkben.

Jövel szent karácsony napja arany-sugaras ünnep, legendák legendája, te!

Legilletékesebb helyről vesszük azon értesítést, hogy a Bosnyák-Madarász féle fegyelmi ügyről a „Kaposvár” folyó hó 12-ki számában megjelent közleményben a tényállás hiányosan és tévesen van eladva.

Ugyanis nem felel meg a valóságnak, mintha az alispán bármikor is azon nézetben lett volna, hogy a számvéviség az árvaszéknek, illetve elnökének nem alantas közege és ennek folytán Bosnyák elnököt írásban figyelmeztette volna, hogy a számvéviséggel az alispán útján levelezzen; — de sőt éppen ellenkezőleg áll a dolog.

Mert annak folytán, hogy az árvaszéki elnök és a számvéviső közt a kérdéses kezelési ügyek tekintetében nézeteltérés és szóváltás merült fel, Bosnyák az esetet szóbelileg közölte az alispánnal és egyúttal bemutatta a neki azon rendelet fogalmazványát, melyet a számvévisőhöz intézni szándékozik.

Az alispán az intézkedés tartalmát és szövegét általában helyeselve, reá mutatott a gyám gondnoksági törvény 183. §-ára,

mely szerint *„a törvényhatósági, illetve városi számvéviség az árvaszéknek is szakközege”;* — mire az elnök az alispán felfogásának helyességét belátván, a rendeletet nem a számvévisőhöz, hanem a számvéviséghez címezte, illetve intézte.

Ezt a rendeletet utasította vissza hárítatva (elég helytelenül) a számvéviső és ez képezte tulajdonképpen az elnök által a számvéviső ellen az alispánhoz tett fegyelmi följelentésnek az indokát.

És így téves a közlemény azon állítása is, mintha az elnök a vizsgálatot a visszautasítás után tartotta volna, mert ez az alispánnal való szóbeli megbeszélés előtt történt; valamint nem áll az sem, hogy a számvéviső az elnök vizsgálata miatt tett az alispánhoz sértő följelentést.

Hanem az alispán a fegyelmi följelentést a fennálló szabályok értelmében a számvévisőnek nyilatkozás végett kiadván, e nyilatkozatban foglaltattak a nehezelt viszonyvadás.

De hogy az alispán sohasem volt a közleményben ráfogott nézetben, hanem mindig a fennebb körülírt, helyes felfogást táplálta, — ennek legkétségtelenebb bizonyítékát képezi a felhozottakon kívül maga azon határozat, melyet az alispán hozott és melyben a számvéviső azon tényét, hogy az elnöknek a törvény 183. §. illetve az ügyrend 1. §. alapján a számvéviséghez intézett rendelkezést nem a számvéviségi iktatókönyvébe hanem a saját elnöki iktatójába vezette be és rövid úton visszautasította. — helytelenítvén és megsemmisítvén, a számvévisőnek meghagyta, hogy azt megfelelően iktassa és annak fogantatásáról gondoskodjék.

A számvéviső nyilatkozatában foglalt viszonyvadás tekintetében azonban nem rendelkezhetett; mert az 1886. XXIII. t.-c. értelmében az a közigazgatási bizottság hatáskörébe tartozik, mely azután intézkedett is.

Szintugy hiányos a közlemény azon része is, mely a belügyministeri ítélet érdemére vonatkozik; mert az ítélet az elsőfokú ítéletnek az elsőkre vonatkozó részét nem egyszerűen, hanem az értelemben hagyja helyben, *„hogy az elnök által használt, a hivatali illem követelményeivel össze nem egyeztethető kifizetések helytelenítésé”.*

A mi a közlemény azon részét illeti, mintha a belügyministeri ítélettel a számvéviső degradálva lenne, — ez is téves;

mivel a vármegye szervezési szabályrendeletében a számvéviső, mint a számvéviső hivatali főnöke, főtisztviselőnek van rendszerezve, mely állás jellegén az ítélet mit sem változtatott.

Végül tekintettel arra, hogy a belügyministeri ítélet az illetékes ítteni központból csak folyó hó 13-án expedíaltatott az érdekelteknek, és ide érkezésétől fogva egész a kiadmányozásig annak tartalma sem a referens, sem pedig az iroda részéről senkivel sem közöltetett, — nagyon feltűnő, hogy miként történhetett mégis, hogy az már folyó hó 12-én az említett lapban ismertetve lett.

Általában pedig az egész közlemény az elfogultság vagy talán (a mindig rossz tanácsadóként szereplő) harag és szenvedély sugallatának benyomását keltvén, — csakis sajnálni lehet, hogy a fölmerült elszomorító vizsaly, mely mind a két fél idegességé folytán, több száz lapból álló iratsomóvá fejlődött, ily animozitással és felületességgel hozott a nyilvánosság elé!

— Somogyvármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 14-én Tallian Gyula főispán elnöklete alatt tartotta rendes havi ülését. A szakjelentések közül a tárfelügyelői jelentés ama része keltett nagyobb érdeklődést, mely szerint a közig. bizottság tudomására hozta, hogy a Berzsényi-utczában Krausz Bettinek egy zug ovodáját földzte föl, melynek bezáratása és rendőri felügyelet alatt való tartása iránt a polgármestert megkereste. A közig. bizottság külföldi felszólította a polgármestert, hogy eljárásról részletes jelentést tegyen. A tabi kir. járás-bírósi bíróság helyisége megvizsgálására kiküldött bizottság tagjai Scholz Gyula kir. főmérnök és dr. Szaplonczay Manó vm. tiszt főorvos Kulin Sándor kir. ügyészszel Tabon megjelenvén, a vizsgálatot teljesítették, mely vizsgálatról fölvevő jökönyvet bemutatták, mely a legrosszabb állapotot konstataja a bíróság helyiségekről. A jelentés az igazságügyminiszterhez terjesztetett föl megfelelő intézkedés céljából. Fegyelmi ügy 3 volt, egyik Csukly Károly városi aljzódé, mely ügyben az alispán II. fokú határozata indokaiból helyben hagyatott. A második Dobszky József németladi körjzódé fegyelmi ügye volt, a ki az alispáni elsőfokú határozat megváltoztatásával, hivatalvesztésre

a sok pálinkától, meg a rossz sörrel. De azért egyre ordítottak a táncosoknak.

Hozass még!

A legények ilyenkor tántorogva vették elő a pénzt a zsebükből, azt az egypár hatost meg krajcárt.

A lányok — a vasalólányok és a rossz varrolányok — rekedten kiabáltak úgy, mint egy sarki hordár, mikor pofonvágják.

A harmonikásnak azt mondták:

Sohse halunk meg!

Verekedtek is egyik lány miatt. Az egyik mesterlegénynek a kedvese volt, de azért mulatott mindenkivel, a ki fizetett neki. Szép lány lehetett, de már nagyon meglátszik rajta a bűn, a festék. Most került ki a kórházból, a hol valami csunya betegségből gyógyították ki.

... Egyszerre egy szelidarcú leány lépett be a kocsmába, Szegény leány, tiszta leány. Olyan volt ott, mint egy anya, a ki mintha véletlenül tévedt volna oda.

Körülnézett, majd odament egy emberhez.

Édes apa, jójj haza, édes anya sir, én is sirtam, meg a kis Gyúszika is, nincs semmi enniválónk...

Az apja meg, egy borzas, gonosz kinézésű ember, kibajította a kocsmából.

Szegény kis leány! Ottkűn a hideg éjszakában megeredtek a könnyei és sir-dogált.

Nincs itt karácsony...

IV.

... Itt vagyok csöndes kis szobámban. A „Kamélias hölgy” Armand szerepét tanulom. Épp annál a jelenetnél tartok, a mikor Saint — Gaudens bocsánatot kér Armandtól, hogy meghalt édes anyjára emlékeztette. Erre Armand így szól:

Anyámra mindig szívesen emlékezem.

... Leteszem a szerepet és gondolkozom.

Istenem, ha volna bennem egy csöpp szentimentalizmus, kicsordulnának a könnyeim. Mert én is voltam boldog, én is örültem egykor a karácsony-estének. Igen, a mikor kicsi gyerek voltam. Milyen öröm volt az, a mikor az én szegény édes anyám odavezetett a karácsonyfához. Oh ezt az édes örömet csak érezni lehet, leírni nem. Hogy ujjongtam, hogy örültem!

Emlékszem, milyen vig kisgyerek voltam. És hogy megváltoztam; hogy megváltoztam! A mióta ösmerni kezdem a világot, nem tudok örülni semminek.

Szomorúan nézek szét a rendetlen kis szobámban. Szegénység, nyomor...

Még tavaly ilyenkor is boldogabb voltam. Az én beteg édes anyám azt mondta ma egy éve otthon:

Menj édes fiam a templomba, imádkozzál értelem, lásd én nem mehetek, beteg vagyok.

Most érzem csak, — nem szegénylen bevallani — milyen áldás az egy emberre, ha az édes anyja beleplántált a szívébe egy csöpp hitet. Most tudom én is, mi az a hit, most áldom az emléket is annak a szegény, szenvedő asszonynak, a kinek én annyi fájdalmakat okoztam.

— Megkondul itt közelben az új erzsébet-városi templom nagy harangja. Olyan furcsa a hangja, nem olyan édes, nem olyan hívogató, mint a mi kis városi harangunk.

Vagy talán csak én nem tudom megérteni.

Végőst lobban a lámpám halvány fénye, ... csönd lesz, sötétség lesz a kis szobámban.

Elalszom.

Aztán álmodom arról a szép karácsonyról, a mikor még én is boldog voltam, — és álmodom egy sírról ott a kaposi kis temetőben, a mire talán éppen most hullanak a hópolyhek, szépen, lassan, csöndesen...

Budapest, 1898. december.

Kovács Sándor.

ítéltetett. Végül a nagybajomi községi jzö Kacsóh Pál és Fehérvári József pénztárnok fegyelmi ügyében a dorgalást kimondó I. fokú alispáni határozat helyen hagyatott.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel felkérjük lapunk t. olvasó közönségét, hogy kinek előfizetésük e hó végével lejárt, azt megújítani szivesek legyenek, ne hogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kitűnő tisztelettel:

a „SOMOGYI UJSÁG”
kiadóhivatala.

— **Sok boldogságot** és zavartalan családi örömeiket kívánunk tisztelt olvasó közönségünknek a bekövetkező karácsonyi ünnepekre

— **Tallán Gyula** főispán a hivatalok megvizsgálása végett köruton van. Az utóbbi napokban a lengyeltóti főszolgabírói hivatalt vizsgálta meg.

— **A városháznál** a napokban tartott képviselőtestületi ülésen több fontos tárgy nyert elintéztet; a gyűlés simán folyt le s a polgármester s a tanács által előterjesztett tárgysorozatra alig akadt kifogás.

— **Kitüntetés.** Ő felsége a király Varga Lőrinc, a kaposvári kir. ügyészség fogházfelügyelőjét számos évi szolgálatainak elismerésül nyugalomba vonulása alkalmával az arany érdemkereszttel tüntette ki.

— **A somogy megyei szatócok és kis kereskedőket** a mindenfelé megalakult önszegélyző egyesületek ugyszólván a tönk szélére juttatták. Nem bírták ki a versenyt, mert az egyesület nagyobb bevásárlásai folytán olcsóbb áron kapja az árut, mint a kiskereskedő, kinek a csekély bevásárlás miatt majdnem úgy kell fizetni az árut, mint a fogyasztónak. Érdekeik megvédése céljából ők is összeállottak és megalapították a somogy megyei szatócok és kiskereskedők védőegyletét, melynek elnökül sikerült Hirschmann Mór nagybérlő és gőzmalomtulajdonost megnevezni. Az egyesület célja: a tőkéek összerakása folytán a kiskereskedő részére a nagy tőke előnyeit biztosítani, azaz a nagyban eszlezzendő bevásárlások által a versenyt úgy az eddigi önszegélyző szövetkezetekkel, mint a nagykereskedővel lehetővé tenni. Üdvözlőjük ezt az eszmét, mely csak a közönség javára lehet, mert a verseny nagybodósa által a fogyasztó szükségletei tökéletesebb kielégítését nyerhetnek.

— **Az ezredéves kiállítás** alkalmából a kereskedelemügyi m. kir. ministerium által kibocsájtott képes levelező-lapoknak teljes gyűjteménye a helybeli kir. posta és távirat hivatalnál megtekintés végett kifüggesztett. Ezen képes levelező lapok művészi kivitelűknél s posta portóval együtt 2 krnyi olcsó árunknál fogva kiválóan alkalmasak arra, hogy a nagy közönség azokat, úgy általánosságban, mint egyes különös alkalmakkor pl. a közelgő újévkor rövid közlemények, üdvözlések megírására használja, másrészt pedig ezen képes levelező-lapok forgalomba hozatala, mivel azokon a magyar történelemből és néprajzi viseletekből vett képek vannak, a hazafias érzület fejlesztésére is hatna és feleslegessé teszi a rendszeren 7 és még több krajcárba kerülő idegen képes levelező-lapok használatát.

— **Hivatalvizsgálat** Dorner Zoltán kir. törvényszéki elnök az évente szokásos

hivatalvizsgálatot f. hó 15. és 16-ik napjain tartotta meg a csurgói kir. járásbírósnál. Az elnök mindent a legnagyobb rendben talált.

— **Holdfogyatkozás.** December 27-én éjjel érdekes holdfogyatkozásban gyönyörködhetnek azok, kik nem restellik az éjszakát feláldozni. A fogyatkozás 11 órakor kezdődik és 12 órakor beáll a teljes elsötétülés s csak 4 órák fog ismét teljes fényében pompázni.

— **Deákok öröme.** Itt a karácsonyi vakáció. Két hétig újból üresek lesznek a tantermek, a deákok elszélednek, ki örömmel, ki busra vált képpel, már a mint egyik-másik értesítőjébe az az ominosus sekunda belekerült. Ki valaha átesett a deák éveken, csak az tudhatja igazán, hogy mily szívszorogva lesi a gymnasista a szünidő kezdetét. Már hetekkel ezelőtt pontos jegyzéket vezet, hogy ebből és ebből a tárgyból még hány óra lesz és a legnagyobb örömmel lejegyzí az elmúltott órát. Az idő hamar mulik és épen az a baj, hogy ennek az igazságát nagyon is érzik a deákok, mikor a szünidő elteltével vissza kell térniük.

— **Meghívó.** A szigetvári olvasó-egylet folyó évi december hó 31-én szomban on saját helyiségeiben, felolvasás, ének, műkedvelő előadás és tánczal egybekötött zártkörű Szilveszter-estélyt rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépti díj: tagoknak: 50 kr, ne tagoknak 1 frt. Gyermekek 10 kr.

Műsor: I. Felolvasás Irta és tartja Walde Dezső ur. II. Népdal csárdás. (Alaga Gazától.) 2 czimbalomra. Előadják. Vlasics Irma k. a. Herczeg Mariska k. a. III. Balatonon megy a hajó. (Népdal.) Énekli: Wiedermann Berta k. a. Czimbalmon és hegedűn kísérik: Vlasics Irma k. a. Kozáry Ede ur. IV. Lehullott a rezgő nyárfa ezüst színű levele. (Népdal.) Énekli: Wiedermann Berta k. a. Czimbalmon kíséri Herczeg Mariska k. a. V. Virágakadás. Vigájkák I felvonásban. Irta: Murai Károly. Rendező Bárváth Gyula ur. Szereplők: Záborszky Lajos ur, Braunstein Ilonka k. a., Duray Iluska k. a., Dömös Gyula, Bárváth Gyula ur, Bence Ilonka k. a. Végül táncz

— **A korszakpályáról** szélteben — hoshabán azt híresztelik, hogy az új vasuti felüljáró töltése lehetetlenné fogja tenni a jég képződését, mert a töltés felfogja az éjszakai szelet! Ez meglehetősen furcsa nézet. Mert először is a töltés a jégpályától keletre esik s ha valahonnan az éjszakai szelet felfogja, úgy csak az uzódáról foghatja fel. Aztán ha szél nem fúj is, jég igen szépen képződhetik, csak különben legyen hideg. Hogy tavál nem volt jég, annak először is az akkor uralkodott enyhe időjárás volt az oka, másodsor pedig az a körülmény, hogy az egyesület vezetősége a pályát a nyár folyamán alatt bérbe adta, a bérlő pedig a területet jól megtrágyáztatta, a mely még a télen is melegen tartotta a pályát. Reméljük, hogy az idén ily kalamitások nem fognak előfordulni.

— **A tűzoltó zenekar** a megvalósul s stádiumába lépett. A hangszereket már rég megrendelték s most egy kiszolgált katonazenész tanítja a tűzoltókat. Este a Telek utcán sétálók gyönyörködhetnek a bátran macskazenének nevezhető zűr-zavarban, melyet a különféle hangszerek lármája okoz. De hisz minden kezdet nehéz, lassanként belejönnek a játékba és akkor egygyel több nevezetessége lesz városunknak (Ha ugyan tűzoltó zenekart nevezetességnek lehet nevezni.)

— **Petőfi ezredének jubileuma.** — A közös hadseregnek egyik vitéz magyar ezrede a 48-ik 11-én ünnepelte Sopronban és Nagykanizsán főnállásának századik évfordulóját. Az ezred törzse Nagykanizsán állomásozik. A hadkiegészítő parancsnokság pedig Sopronban székel egy zászlóaljjal. Mindkét helyen — felsőbb rendelethez kifolyólag — inkább a közlegénység számára akarták ezt az ünnepséget emlékeztetéssé tenni, s

azért a városi hatóságok és a nagyközönség nem is vett részt benne hivatalosan. Mind a két helyen elsőbbsen a hadsereg nyelvén mondták el a hivatalos beszédet, de utánna magyarra fordult a beszéd, mert nagybbrészt zalai és somogyi fiuk szolgálnak ebben az ezredben, mely alapítása óta mindig törzsgyökeres magyar ezred volt. Sopronban egész csendben folyt le az ünnepség. Reggel 9 órakor az ezred zenészeivel a dominikus templomba vonult, hol nagy mise volt. Ezután visszatértek a kaszárnyába, a hol Csánády Arthur ezredes ányújtotta a tisztikarnak az eddigi összes ezredtulajdonosok arcképgyűjteményét, azonkiyül pedig egy Petőfi képet, melyet Munkácsy festett. Délben a tisztikar lakomára gyűlt össze. A legénységet délután megvendégelték. A hatóság részéről senkit sem hívtak meg az ünnepségre. N.-Kanizsán hasonló csöndben folyt le az ünnepség. A legénység a tisztikarral a plébánia templomban hallgattott szent beszédet és misét. Délben ünnepi lakoma volt, a melyen csak a tisztikar vett részt. Örökké érdekessé teszi az ünneplő ezredet az a körülmény, hogy mint tizenhat éves legényke ebbe az ezredbe állott be közlegénynek Petőfi Sándor.

— **Új csillag.** Nemrég egy fiatal német csillagvizsgáló egy új csillagot fedezett fel, mely az eddig hozzánk legközelebb valónak ismert Marsnál felényivel még közelebb van a földhöz. Most a művelt világ valamennyi csillagvizsgálója feszült figyelemmel vizsgálja az égboltozat ragyogó kisebb-nagyobb csillagait, hogy újabb felfedezésekkel közelebb hozzák azokat földünkhöz. E tekintetben nekünk laikusoknak jobb dolgunk van, mert mi a csillagokat csak a szerint vizsgáljuk, a mint 1, 2, 3 vagy 4 csillagos Esterházy cognacot óhajtunk inni, sőt különös, épen megfordítva; nem mi hozzuk a csillagokat, hanem a csillagok hoznak minket közelebb a földhöz, ha tanulmány tárgyává tesszük azokat.

— **Keleti J** hírneves budapesti orthopaediai műintézet-tulajdonos IV. Koronaherceg-ucca 17. szám üzlethelyiségét megnagyobbította és oly fényesen, mintaszerűen rendezte be, hogy az egész monarchiában az első helyet foglalja el. Első rangú orvosi tekintélyek is elismerik, hogy Keleti orthopaediai műintézetete, — hol cs. kir. szab. sárvkötők, műlábak műkezek, járó- és nyújtókészülékek, egyenestartók etc. mérték szerint jóállás mellett készítetnek, — a legkényesebb és legmagasabb igényeket is kielégíti.

C A R N O K.

Társadalmi életünk.

— A „Somogyi Ujság” eredeti csarnoka. —

Midőn a lapokban olvasom, hogy itt és ott a fiatalság egyre-másra mulatságot rendez, mikor azt kell hallanom, hogy a vidéki városokban a fiatalság majd minden héten táncra perdül és keresi egymás társaságát, hogy az élet fáradaimait és gondjait elfeledve, a szellemnek is áldozzon néhány percet, önkéntelenül is felvetem magamnak a kérdést, hogy vajjon mi lehet annak az oka, hogy épen a mi városunk maradt el annyira e tekintetben? Társadalmi életet keressz Kaposváron, társaságba akarsz menni, hogy nemes eszmecserét folytatva, műveld szellemedet? Nos, ki e célból jön városunkba, ki azt hiszi, hogy nálunk ép olyanok a viszonyok, mint a többi vidéki városban az felette téved. Mert mi megvetjük a mások társaságát, (valljuk csak be hibánkat őszintén) nem tartjuk magunkhoz méltónak azt a családot, a melynek talán pár száz forinttal kevesebb évi jövedelme van, mint nekünk, vagy a melynek lakásába a villamos világítás esetleg még

V. évfolyam.

nincsen bevezetve. Mert az életben ily csekélységeknek nagy a szerepük, nem a bels értékek, a műveltség, a tisztesség után itélünk, hanem a látszat, a vagyon, a telekkönyvi állapot után. Jámor olvasó, ne csapd össze kezdet ennyi vád hallatára, mert ezek tények, melyek beigazolására, sajnos, igen sok adatunk van.

Es itt még nem is szoltunk a vallás okozta különbségről. A ki városunk társadalmi viszonyait ismeri, az legjobban tudja, hogy e tekintetben nálunk még valóságos középkori állapotok uralkodnak. Az egyes vallásfelekezetek követői elszigetelt kasztot alkotnak akár csak a középkorban, akkor azonban az egymásra utaltak békésen megérték egymással, volt családi és társadalmi életük, most azonban nincsen.

Ha végig tekintünk az ugynevezett *korzón*, a sétáló nagy tömegét láthatjuk, külön a leányokat, külön a fiatalembereket. Isten ments, hogy együtt mennek; miért is farsztan magát a fiatalembert a kisasszonynyal való társalgásban? Miért is alázna meg magát a leány, hogy szóbaálljon azzal az urral? A fiatalembernek sokkal jobban esik, ha az előtte elhaladó nőkre nem épen dicseretes megjegyzéseket tehet, amazok viszont sokkal jobban érzik magukat, ha egymás tolettjét kritizálhatják.

Ez azonban csak a kisebbik baj lenne. Azt várhatnók, hogy otthon talán mások a viszonyok, a fiatalemberek nem akarják az utcán kisérgelni a leányokat, hanem otthon keresik azok társaságát. Dehogy látogatják a leányos házakat, ugy kerülnek azoknak a háznak még a tájékát is, mint (hogy classicus hasonlattal éljek) a jogász az egyetem környékét. Vajjon mi ezen feltűnő jelenség oka? Miért van az, hogy míg más vidéki városban a fiatalság nap nap után összejön egyik-másik családnál és ott igazán dicseretes módon elcsevegnek egymással, addig nálunk a fiatalság kerül egymást s a leány örüljön, ha a fiatalember, kinek ma vélellenül bemutatnak holnap megbillenti előtte kalapját? Mindkét részen megvan a hiba és a legfurcsább az egész dologban, hogy itt is az anyagi érdek viszi a főszerepet. A fiatal ember nem megy leánytársaságba, mert fél, hogy 2-3 látogatás után a házikisasszonynak virágcsokrot is kellene vinni. Ez a végső ok és nem más. A tapasztalas egyáltalában azt mutatta meg, hogy a nagy természeti problémák végső okait sohasem valami nehezen megérthető jelenségben kell keresnünk, a kutató szem igen könnyen felismeri a valódi ható okot, mely rendszerint igen egyszerű és könnyen érthető. Meg vagyok győződve, hogy fiatal barátaim méltatlankodva fogják maguktól eldobni e sorokat e szörnyű valóság olvasásakor, de vizsgálják csak meg önmagukat, gondolkozzanak kissé, vajjon részükről mi más ok foroghat fenn és be fogják látni, hogy ez a körülmény nagyon is visszatartja őket a vizittól.

Nem akarom azt mondani, hogy csupán ezért nem jár a fiatalember társaságba. Ha ezt állitanám, alaptalanul vádolnám városunk aranyifjúságát, de saját tapasztalataimmal is ellenkezőt állitanék. Egy barátom, ki hosszabb ideig a vidéken tartózkodott, s ki az ottani élet kellemességeit ismerve, városunkba jött, elmondta, hogy idejöttékor mily keserű csalódás érte. A jámbor azt hitte, hogy nálunk is olyan viszonyokra talál, mint máshol. Szükségét érezve a társaságnak, feketébe csapta magát és elment meglátogatni egy több leánynyal megáldott házat. A szegényt biz nagyon ridegen fogadták, hogy is ne: hogy követhet el valaki városunkban ily vakmerőséget? De barátom azt hitte, hogy az első látogatás mindenhol egyforma, azt gondolta, hogy másodszor majd szívesebben fogják látni. Majd hogy ki nem dobták szegényt. És így fogadják a látogató fiatalembert családaink legtöbbjénél. Itt is próbálom a végső okot

kutatni, mely az anyákat erre a lépésre készíti s szinte félve gondolok arra az eshetőségre hogy ennek más oka nem lehet, mint hogy a látogatót esetleg meg is kell traktálni! Nevetséges dolgok ezek, de mindenek felett — valók. Vagy azt hiszik a családanyák, hogy leányaik nem művelődnek a fiatalemberekkel való társalgásban? Talán a fiatalemberekről elterjedt rossz vélemények folytán tartogatják leányaikat bura alatt? Ha aggodalmuk e részben jogosult, ugy vegyék tekintetbe, hogy ha a fiatalok egymásközt és egymással szemben talán nem tartják be oly pontosan a társadalmi illem általános szabályait, mint kellene, az még nem olyan nagy baj; de legyenek meggyőződve, hogy mihelyt az a sokat gáncsolt úriember leánytársaságba kerül, ismerni fogja kötelességét.

Ha már most a leányokat és a fiatalembereket ily áthatlan korlát zárja el egymástól, azt várhatnók, hogy az egymásra utalt fiatalemberek maguk között keresnek kárpótlást. Hiu remények! Tekintsünk be a kávéházba. (szegények nem találkoznak másutt) az egyik itt ül az egyik sarokban, a másik a másikban és dehogy szólnának egymáshoz. A jogász szóba sem áll a keres edő ifjuval, collegájával pedig azért nem beszél, mert azzal meg *haragban van* (milyen szép ovodai kifejezés!) és ha valaki azt hiszi, hogy a kereskedő ifjak békés egyetértésben élnek egymással, hogy azok felismerve az érdek azonosságát, válllvetve törekednek a társadalmi béke, a társadalmi élet létrehozásán, hát az a valaki nagy tévedésben van.

Hogy a leányok között nincs meg az az intim baráti viszony, melynek minden fiatal szívet össze kell kötni, az már könnyebben érthető. A nők igen érzékenyek, (hisz a *gyengébb* nemnek hívják őket), a legcsekélyebb dologon is felindulnak és máris kész a harag. Nem is érthető és nem is menthető annak a leánynak az eljárása, ki drágább és csinosabb ruhát csináltat, mint a minő barátnőjének van. Hisz tudnia kellene, hogy ez a körülmény barátnéjában az irigység ördögét ébreszti fel és kit ez a jótét-lélek szállt meg, az legalább is elfogultan fog társnőjéről nyilatkozni.

A mi végül a családoknak egymáshoz való viszonyát illeti, arról jobb hallgatni. Mindenki marad magának, a hosszú téli estéket egyedül tölti minden család a helyett, hogy egymás társaságát keresve, egyetértésben élznék az unalom perceit.

Ilyen a mi társadalmi életünk és ha valaki szebb színben látja e dolgokat, bátran állíthatom, hogy az illető nagy optimista.

Holló László.

Jogi kérdés.

Kezdő patvaristák figyelmébe.

Irta: Egy patvarista.

Mult év december havában sürgőnyt kaptam Nagy-Bajomból, hogy egy hagyatéki ügyben az ellenfél ügyvédjével együtt reggel 9 órára kimenjünk, mert egység létesül.

Csikorgó hideg volt. Megállapodtunk, hogy Jakóig vasuton, onnan pedig kocsin megyünk, miért mindketen sürgönyöztünk felünknek, hogy a kocsit az esteli vonathál Jakón várjon. Az ellenügyvéd patvaristájával együtt aztán vasutra ültünk, de feltűnt, hogy sürgönyünk nem érkezik kellő időben meg és nem lesz kocsit. Elfogadtam társam azon ajánlatát, hogy a kiért kocsit jön, az elviszi a kocsián a másikat, miért ez egy jó vacsorát köteles fizetni Nagy-Bajomban. A vonat késése folytán csak hat óra körül érünk Jakóba, hol kiszállunk és a pályaudvar mellett csak egy kocsit látunk; a

kocsis a nagy hóvihar miatt állig budájába burkolya.

Közeledünk feléje. »Hé atyafi, maga a Menzer fuvarosa?« kérdeztem tőle. Igenis, kérem alássan, felel bundájából kissé kibujva.

Mint hogy Nagy-Bajomban vagy 10 Menzer család van, megkérdem újból. A nagyvendéglő melletti Menzeré?

Igenis kérem, a nagyvendéglő melletti Tenzeré. Mondta, hogy 1 urat viszek majd haza. Csak tessék hát azért mindkettőjüknök felülni.

Beugrunk a kocsiba s a bundát és lábszákot, miután az én felem küldte a kocsit s nekem volt szánva, felhuzva leülünk és indulunk.

Társam az 1 óráig tartó uton majd meglagyott, de restelte is, hogy kocsit nem küldtek érte, mert így kénytelen volt kijelenteni az uton, hogy az én vendégem levén, a vacsorát ő fizeti.

Megérkezünk Nagy-Bajomba, kocsisunk 1 házzal ugyan elkerüli a nagyvendéglőt, de mi oda térünk be.

Kittűnő vacsorát rendelék jó borokkal a collega contójára és elborozgatunk majd 11 óráig, mikor aztán fizetni kellett, én voltam a vendég.

Hálószobánkba visszavonulva, szörnyű nagy lármát hallunk.

Hol vannak azok az emberek? Hadd látom őket, tudom nem viszik el szárazon. Elcsalták Jakóból a fuvarosomat s szegény sógoromnak, ki elé kiküldtem, gyalog kellett ebben a borzasztó hóviharban bejönni, mert nem kapott kocit. Eltévdt az uton s csak most ért ide. A kiabálásra kimegyünk s kint megtudjuk, hogy mi nem Menzer, hanem Tenzer kocsiján jöttünk és Tenzer, ki szintén a nagyvendéglő mellett lakik, összetévesztettük Menzerrel. De se baj, csak hogy megérkeztünk.

Tenzer ur azonban kéri a fuvaros díját. A collegám reám tolja, hogy fizessek, mert ő az én vendégem volt, kijelentette ezt a kocsin is, én hoztam őt el, ezért fizette a vacsorát. Itt nincs mit válogatni, fizetnem kell. Fizetni akarok, azonban ekkor Tenzer ur más gondolt, nem fogadta el a fuvardíjat.

Hohó collega, — hallom erre, — ugy fizesse vissza a vacsora felét, mert nem a maga kocsiján jöttem, hanem a Tenzer urén, nem a maga vendége voltam, hanem az övé.

En azonban nem tettem ezt. Az ügy sokáig húzódván, tegnapelőtt kapok a bíróságtól egy fizetési meghagyást 2 frt 50 krra a nagybajomi vacsora felére. Most már azt kérdelem, mit csináljak?

1. Jár-e nekem a vacsora azért, mert társam az uton kijelentette, hogy az én kocsimon jön és így ő az én vendégem lesz?

2. Avagy azért dukál-e nekem a vacsora, mert társam a fuvardíj fizetést megtagadta azzal, hogy az én kocsimon jött, az én vendégem volt?

3. Avagy a fogadás teljesítettén, az vissza nem perelhető?

4. Avagy befolyásolja-e a tévedés a jogügyletet?

5. Végül, ha elmarasztal a bíróság, követelhetem-e ezen összeget pótlólag felemtől, mivel már elszámoltam?

6. Ha megfizetem a 2 frt 50 krt, collegám cliense követelheti-e azt vissza, miután az 5 frt vacsora költség neki felszámított és azt ő ki is fizette?

Szíves válaszukat az ellenmondási határidőn belül kérem, mert csak így fizetek vagy nem.

A leányrablás.

A »Somogyi Ujság« eredeti csárnoka.

Szerb barátainknál még napjainkig is nagyban divatozik a leányrablás. Ezt a különös vitézi kedvtelést valószínűleg a

régi rómaiaktól vagy tán valami középkori harcias népfajtól irigyelték meg; annyi azonban bizonyos, hogy nincs olyan törvény, mely ennek az ősi szokásnak egyszer s mindenkorra végét tudná szakítani. A leányrablás náluk valóságos virtus. A szerb legény, akit pl. nem szívesen látnak a leányos háznál, nem egyszer meg háztűzet nézni, mint más tisztességes ember, hanem körülbelül ötször-hatszor; közben egypárszor kiutasítják, de ez őt korántsem busítja, betolakodik hetedszer is és ez a processus mindaddig tart, míg egyszer be nem zárják előtte az ajtót. Ez aztán már nagy megszegyenítés. A legény át nem lépi többé azt a küszöböt, ha csak rossz szándékból nem. Alighanem ily járatban volt Juon és Mitru a két jó barát is, kik már kora hajnalban ott ólálkodtak az Ivanovics Jásza tanyája előtt. Ezuttal Juon volt a visszautasított kérő, ki a szomszéd-faluból jött át azzal a határozott szándékkal, hogy a szép Nadiát barátja segítségével elrabolja.

Nyílt utcán megcselekedni ezt a virtust nem lett volna nehéz munka, mert az elrablásnak ez a módja éppen nem tartozik a ritkaságok közé; de ehhez Juonnak semmi reménye sem lehetett, mert a Nadia mint a féle gazdag szerb leány, sohasem járt kíséret nélkül. Így hát a dolog nem kis fejtörést okozott a két legénynek. Juon máris türelmetlenkedni kezdett.

»Egy óra múlva talpon lesz az egész falu, nem tanakodhatunk hát sokáig. Hallgass meg csak a tervemet.« Az udvarra nyílik az előszoba ablaka, ezt minden nagyobb zaj nélkül kiemelik, azzal aztán szabad lesz az út s nem telik bele 15 perc s Nadiát semmi hatalom sem fogja tőlem visszavehetni.

»Tervedet nem helyeslem« válaszolá társa. Erőszakkal itt semmire sem megyünk aztán tudod, hogy az öregasszony egy szobában alszik az unokájával. Nos, hát ennek a vén boszorkánynak több esze van mint a mi egész falunknak, a ravaszságán meg éppen alig lehet túljárni; a leányra pedig úgy vigyáz, mint a két szemevilágára. Aztán meg ilyen öreg asszonyok rendkívül ébren alusznak, a legkisebb gyanus nesz is elegendő volna ahhoz, hogy Nadia apját figyelmeztesse a közeli veszélyre s én hittemre mondom nem igen szeretnék a vén szerb puskacsöve elé állni. Hanem igenis van egy másik eszmém, melylyel remélhetőleg célhoz fogunk jutni. Amott a kert tulsó végében áll egy gémes kut, Nadia kis cserépkorsóját mindig estefelé szokta ott teletölteni. A kut — amint látod — meglehetősen messze esik a tanyától, hát nem kell meglepetéstől tartanunk; a kocsim ott fog állni a kert melletti országúton s ha Nadia egyszer azon lesz, úgy towarepitjük, hogy az egész vármegye zsandára sem ér a nyomunkba.

A két legény annyira belemelegedett a tervezgetésbe, hogy észre sem vették azt a gunyos, kaján pillantást, melyet Nadia rettegett öreg anyja vetett feléjük az egyik ablakból.

Ez a körülmény különben nem a véletlen műve volt, hanem egyszerűen egy furfangos öreg asszony éberségének kifo-lyása. Már több ízben látta Juont a tanya körül ólálkodni, hát tudta jól mi járatban van, s ettől kezdve sohasem engedte Nadiát egyedül kimenni.

Estefelé egészen beborult a láthatár. Az erős északi szél játszva kergette a nehéz, vészjósló felhőket. Csipős hideg volt. A csunya időjárás nagyon megkönnyítette a két legény tervét, kik dideregve húzódtak meg egy bokor védelme alatt. Szerencsés-jükre nem kellett sokáig várakozniok. A korom sötétségen keresztül ugyan édes — keveset láthattak, de Juon csakhamar figyelmeztette társát, hogy lepteget hall köze-

ledni. Mikor a hold egy pillanatra kibújt a felhők mögül, ennek fényénél tisztán kivethették, hogy egy női alak kezében kóssóval a kut felé tart, sőt Mitru határozottan felismerte a Nadia járását és vörös ruháját.

A két cimbora villámgyorsan ugrott fel rejtekhelyéről és a szegény áldozat minden segélykiáltása és védekezése dacára egy pillanat alatt tehetetlenné volt téve.

Juon dobogó szívvel tette fel drága terhét a kocsiába, egészen tulárdt a boldogságtól, hogy odaülhetett melléje. Hízog, szelmes szavakat sutogott a fülébe sőt tisztán hallotta egy édes csóknak a cuppanását is.

Közben aztán megeredt az eső, dörgött és villámlott. A sötét, nehéz felhők úgy öntötték a víztömeget, mint ha csak itélet nap lett volna. Juon remegett attól a gondolatától, hogy Nadia esetleg meghülhet, ráterítelte hát nehéz, bélelt bundáját, ő maga pedig fázkodva, kuporodott össze a kocsiszögletben.

Pedig másképen képzelte ő ezt az utazást. Gyönyörű holdvilágos este lesz, karjaiban fogja tartani a szép Nadiát, kinek kezéért három falu legénye versengett, elmond neki mindent, ami a szíven fekszik. Milyen boldogok, milyen megelégedettek lesznek.

A szegény Juon már hetekkel azelőtt készült erre a nagy szónoklatra, s most ez a rettenetes idő romba döntött minden bizalmaskodást.

Különb a leánynak sem lehetett valami nagy kedve a beszélgetésre; beletemetkezett a nagy, meleg bundába és Juon az egész uton nem tudta a szavát venni.

A vihar lassan-lassan elvonult. Juon kit majd megölte az Isten hidege már alig várta, hogy ennek a furcsa utazásnak vége legyen. A zápor egészen elmosta az utat s így csak lassan juttattak előre. A falu előtti dombnál Mitru hirtelen megállott s kifogta a lovakat, aztán a legnagyobb nyugalommal vett elő az üléskasból két tisztességes átmérőjű fűtykőst; az egyiket odanyújtotta Juonnak.

Juon meg nem foghatta mi történt barátjával.

»Mi lett Mitru, mit jelentsen mindez?«

»Soh se kérdezd, megmondom én azt anélkül is rövidesen.«

»Szeretem Nadiát éppen olyan régen és szenvedélyesen mint te. Ne kutasd az okát, úgy is hiába. Egyenlő fegyverekkel küzdünk ép úgy értesz a kezeléséhez mint én; megverekszünk értetted; aki győztes lesz, azé a Nadia keze.«

A szegény áldozat e szavak hallatára remegve húzódott Juonhoz.

Ne félj Nadia, nem leszel az övé, erre esküszöm. Se szavakkal leugrott a kocsirol. A két legény, ki azelőtt a legjobb barát volt, most úgy állott egymással szemben, mint két halálos ellenség. Aki látott parasztpárba, az nagyon jól tudja, milyen hidegvérrel és ügyességgel kezelik ezek az emberek ezt a primitív fegyvert. Végre is Juon lett a győztes, ki alaposan helybenhagyva vetéltársát, most már zavartalanul folytathatta útját a szép Nadiával.

Mikor Mitru vagy félórával ezután feleszmélt, nagy meglepetésére Juont látta maga körül forgolódní, kinek arcáról az elkeseredés és a bosszúság valósággal leritt.

Te itt? És Nadia?

Juon sirni szeretett volna dühében:

Nadia ott van, ahol ezélt: az apjánál.

Hogy, hogy? kérdezte Mitru.

Akit mi elraboltunk, akiért én félholtra hültem és a kiért itt majd agyonverfuk egymást...

... és a kinek te azt az édes cuppanós csókot adtad... vágott közbe kaján mosolylyal Mitru...

az nem volt más mint...

... no mint:
a Nadia öreganyja.

Berger Zsigmond.

Irodalom és művészet.

Magda*).

— Egy ifjú ember áll előttünk tele poezissal, szerelemmel és a természet iránti rajongással. E rövid mondattal jellemeztük egész valóját, e háromság vonul végig az egész művecskén. Olvasni költői műveket anélkül, hogy írójuk személyiségét ismernők, anomalia; a ki enélkül olvas verseket, az biz sohasem fog bennük gyönyörködni, de a ki a szerzőt közelről ismeri, ki tudja, hogy verseiben igaz érzelem nyilvánul, hogy ő tényleg átesett azokon a szomorú helyzeteken, melyeket költeményeiben vázol, annak élvezetet fog nyújtani az olvasás. Feltéve természetesen, hogy azok az érzelmek megérdemlik a rimékbe szedést és gazdájuk tudja forgatni a tollat. Nos, a mi költőnkben e tulajdonságok szerencsésen egyesültek (ha ugyan valami nagy szerencsének lehet nevezni, ha valaki hónapokon keresztül élet-halál között lebeg). Az érzelmek tehát megérdemlik a rimékbe szedést, mert mint művei tanúsítják, gazdájuk ért a tollforgatáshoz. »Költő hazudj, de rajt ne csipjenek«, nem a lyrai költeményekre vonatkozik. Mily igaza van, midőn elmerengve a mai társadalmi élet felett, kiált:

Kacagva győz a rut önérdék,
Magasztos eszme porba hull,
Ki el nem tér a tiszta utról,
Elvérzik irgalmatlanul...

Bármily szépek versei elejétől végig, legjobban lekötötték figyelmemet azok, melyeket a költő a rezgő pálmák alatt, a tenger habja mellett énekelt. Mint a beteg madár, mely dél balzsamát keresve, az enyhe vidék felé száll és ott az enyészett tudatában még egyszer hallatja szívhez szóló dalát, úgy énekelt a mi ifjunk, lemondással, reménytelenül... Ajánljuk művét olvasóink figyelmébe.

H—ó,

*) Magda. Versek. Irta Herczeg János. Megjelent az Athenaeum r. t. kiadásában Budapesten. Ára 2 korona. Kapható a szerzőnél Kaposváron.

429

1898.

Arveresi hirdetmény.

Alulírott kiküldött végreható az 1881. évi LX. t-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a marcali kir. járás-bíróság V. 238. számú végzése által özv. Nagy Zsigmondné javára dr. Bernáth Béla ellen 857 frt hátralék tőke, ennek tör. jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 676 frtra becsült szobabutorokból álló irgóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek 7238/1898. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Marcaliban alperes lakásán leendő eszköz-lesére 1898-ik év deczember hó 31-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin-tett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Marcaliban 1898-ik évi deczember hó 8. napján.

SEREGÉLY ISTVÁN,
kir. bir. végrehajtó.

450. sz.
1898.**Arverési hirdetmény.**

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Marcali kir. járás-bíróság V. 224/I. számú végzése által Bachmayer Lipót javára Erdős Ignác ellen hátralék 224 frt 96 kr., lőke, és ennek törv. jár. követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal le foglalt és 1040 frtra becsült szappany-gyári üzleti készlet, kocsis szekér — vasszekrény satból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a V. 224/2 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Marcaliban alp. lakásán leendő eszközölésére 1899-ik évi január hó 11-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Marcaliban, 1898 ik évi december hó 12-én.

SEREGELY ISTVÁN
kir. bir. végrehajtó.

Amerikai sebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett míg a készlet tart.
Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzmegtakarító.

Darabja 3 frt.

A penge *** csillagos aczélból és a többi részei alpacaból vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizománysnál

BUDAPEST, V. ker. Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen küldetik.

Legalkalmasabb

karácsonyi és ujévi ajándékok:

arany- ezüst ékszerek, láncok, gyűrűk, zsebórák, ingaórák, ébresztők stb. ugy KÉSZPÉNZÉRT (utánvét mellett) mint előnyös és szolid

← részletfizetésre →

legelőcsöbben vásárolhatók 5 évi jótállás mellett

SERÉNYI óra- és éksz. gyári raktárában
BUDAPEST

VII., Erzsébet-körút 34. I em,

Fióküzlet: II., Fő-utca 21.

A világhíró **AUDEMARS FRÈRES** genfi óragyár
kiz. vezérképviselője.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltetnek.

→ TELEFON →

Képes árjegyzék ingyen.

DIVAT SZALON

divat- és szépirodalmi közlöny.

Szerkeszti:

Fanghné-Gyujtó Izabella

és

Szabóné-Nogáll Janka

Az 1896-iki berlini nemzetközi kiállításon az arany éremmel kitüntetve.

Divat Szalon

szalon-asztalnak.

Divat Szalon

Divat Szalon

feleslegessé teszi.

Divat Szalon

készíthessék s ennek

Divat Szalon

Divat Szalon

s érthetően tanítja.

Divat Szalon

gondot fordít arra, hogy a nők lapjába tehetséges kedvelt írónők is gyakran irjanak. A lap szelleme mindig tiszteletteljes. Keresi a szépet, a nemesitőt s kizár minden fióvol köz-
jeményt. Lapunkat fiatal leányok is bátran olvashatják.

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Diszes, elegáns kiállítása s különösen művészies kivitelű színes divatcímlepe által díszes minden

ingyen mellékelével, az UJ GYERMEK-DIVATTAL együtt 44—48 oldalra terjed.

azonkívül, hogy divatképeit a uralkodó divat tükré, folyton közöl képeket Párisból, Londonból, Berlinből is. S ez által az idegen divatlapokat

rendesen közöl egyszerűbb toiletteket is és módot, utasítást nyújt hölgyeknek arra, hogy ruháikat takarékosan s mégis csinosan otthon megkönnyítésére minden 2-ik számhoz szabás-ív van mellékelve.

minden előfizetőnek mérték után ingyen készített szabásokat; ez oly kedvezmény, melyet egy divatlap sem nyújt.

kézmunkái változatosak, a rendes használatra szánt himzésektől kezdve a legtrikább, legdivatosabb új kézmunkáig mindent bemutat

Szépirodalmi része oly dúz, érdekes, hogy minden más szépirodalmi lapot pótol. Munkatársai közt ott van irodalmunk minden jelese és gondot fordít arra, hogy a nők lapjába tehetséges kedvelt írónők is gyakran irjanak. A lap szelleme mindig tiszteletteljes. Keresi a szépet, a nemesitőt s kizár minden fióvol köz-
jeményt. Lapunkat fiatal leányok is bátran olvashatják.

számról-számrá mutatja be kiváló hölgyek arcképeit: a művészet, irodalom s a jótékonyosság nevezetesebb nőalakjait.

állandó rovatot tart kérdések és feleletek közlésére. E rovat minden előfizetőnek teljesen díjlanul áll rendelkezésére.

előfizetési ára: egész évre 6 frt félévre 3 frt negyedévre 1 frt 50 kr.

kiadóhivatala kívánatra bárkinek küld mutatószámokat ingyen és bérmentve.

kiadóhivatala Budapest, Gizella-ter (Haas-palota).

**MINDEN SORSJEGY
MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK**

**6 HUZÁS
UJSÁGÍRÓK SORSJÁTÉKA
6 HUZÁS**

**FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA**

**5 a 20.000
KORONA STB. STB.**

ANYEREMÉNYTÁRGYAKAT
KIVÁNATRA 20 ZEVONÁSSAL
KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁRA-
ROLJA A VALLALAT. 60/60

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-en.

Sorsjegyeket ajánl:

Kaposvári tak. pénztár.

Fűszer és vegyeskereskedő urak, illatszerészek, szatócsok, fodrászok, czukrászok, korcsmárosok továbbá mindennemű iparosok

és gyárosok

rendeljük meg

BACSKAY M. TIVADAR

A Kereskedelmi Vegyészeti

című, most megjelent művét

melynek utmutatásai alapján üzletök jövedelmét

33-40⁰/₀-kal emelhetik.

Tisztviselő, tanító, postamester és közigazgató urak, nyugdíjasok és magánzok e mű előírásai alapján

havonta 150-200 forint

mellékjövdelemre tehetnek szert.

Seyélyével minden háztartásnál évente 200-400 forint megtakarítás érhető el.

A terjedelmes művet 1 frt 70 krnak postautalványon beküldése ellenében portomentesen ajánlva küldi meg.

A Kereskedelmi Vegyészeti

könyvkiadó-vállalata

UJPEST, István-utca 2. szám.

(Utánvétel mellett is rendelhető.)

és

halhólyag

elsőrangú orvosi tekintélyek nyilatkozatai szerint a legmegbízhatóbb és feltétlenül ártalmatlan óvszer urak és hölgyek számára.

Ára tucatonként eredeti párisi csomagolásban:

Gummi, elsőrendű gyártmány	0.80 6.—frt
Halhólyag kiváló finom minőség	2.— 8.—
Capottes americans (rövid)	2.— 5.—
Gyűjtemény uraknak igen célszerűen dobozokban összeállítva	3.— 10.—
Suspensorium	0.80 3.—
Párisi női szivacska (Safety-Sponges)	2.— 6.—
Irrigator teljesen felszerelve	1.80 5.—
Eredeti pessarium oclusivum (Peliporus) Menzinga tanár szerint	1.80.—2.50
Vezető hozzá külön	1.50
„Diana-öv”, szab. havibaj elleni köt.	3.50—5.—

(minden hölgynek nélkülözhetetlen)

Megrendeléseket pontosan és diszkréten:

KELETI J.

cs. és kir. orvos sebészeti mű- és kötszer gyáros BUDAPESTEN
(Alapított 1878.) IV., Koronaherceg-utca 17.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

DIETRICH ÉS FIA

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLÍTÓK

TEA, RUM, COGNAC ÉS PALACZKSÓR NAGYKERESKEDŐK. FINOM LIKÓRÓK GYÁRA.

BUDAPEST, IV., RÉGI POSTA-UTCA 10.

közvetlen behozatalú valódi

BRAZILLAI RUM-ja.

Hirdetések

jutányos áron

felvételnek

e lap

kiadóhivatalában.

Ezen hirdetés tulajdonosának vételénél 10% engedélyeztetik.

Ezen hirdetés tulajdonosának vételénél 10% engedélyeztetik.

Kaposvár és vidéke legnagyobb áruháza.

POLITZER SAMU

Koronás áruháza Kaposvár

Fő-utca 15-ik szám alatt a megyeházzal szemben.

Ragyogó
karácsonyfa
diszek.

Kaposvár
legszebb
látványossága.

Karácsonyi kiállítás!

Ezer és ezerféle újdonságok!

Nagy választék, mindennemű gyermekjátékban, uri és női ajándéktárgyak minden árra, üveg porcellán, fajancee, terakot, és majolika vásár, valódi Carlsbadi ét-, kávés tea, és mozdó ser-vícek, berndorfi evőeszközök tokban és nyitva, — ugyszintén China ezüst gyümölcs, sütemény és virág tartók, utazó táskák, kézi bőröndök, harmonika alakúak, minden nagyság és kivitelben.

Tombola és jux tárgyak igen nagy választékban.

Társasjátékok u. m. Sakk, domino, tombola, lotto, löverseny, vig egyszerű, harang és kalapács város, és bűvész játék stb. stb.

Francia mozgatható babák, valódi és selyem hajjal, 25 krtól 8 frtig.

Beszélő babák nak 1 frt darabja.

Valódi velencei három oldalú tükrök fa, nickel bronz és plüch kerettel 50 krtól 20 frtig.

Szivarzó és nippes asztalkák, fa- bronz- és majolika lappal 1 frtől 10 frtig.

Póztai megrendelések legnagyobb figyelemmel lesznek kiszolgálva.

S z a b o t t á r a k,

Kaposvár és vidéke legnagyobb áruháza.